N. 3163.

CURRENDA XV. et XVI.

A. D. 1870.

L. 2317.

Rozporządzenie Wys. c. k. Namiestnictwa względem donoszenia o wypadkach nagłéj śmierci celem przedsiębrać się mającéj obdukcyi.

L. 28511.

Zdarzają się wypadki, że księża donoszą sądom o nienaturalnéj śmierci osób; przy obdukcyi zwłok zaś przedsięwziętéj od zesłanéj komisyi śledczéj okazuje się, iż dotyczące osoby naturalną śmiercią umarły.

Celem zapobieżenia znacznych kosztów komisyjnych, połączonych z podobnemi doniesieniami dla funduszu państwa postara się przewielebny Konsystorz o pouczenie podwładnego kleru, że obowiązek doniesienia do sądu, wyrzeczony w §. 71. spraw karnych ogranicza się tylko na czyny kary godne, które co do występku przeciw bezpieczeństwu życia wyczerpująco są podane w §. 3. rozp. ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z 28. Stycznia 1855. L. 26. (Dz. p. p.)

Trafia się również, że księża, nie oczekując przybycia komisyi na doniesienie uczynione o nienaturalnéj śmierci, zwłoki zupełnie pogrzebują.

Przewielebny Konsystorz zechce zatém uwagę kleru i na to zwrócić, że obowiązkiem dusz pastérzy w takich wypadkach jest, powstrzymać się z pogrzebaniem zwłok, tak długo, aż komisya wysłana obdukcyą takowych przedsięweźmie. Przedwczesne pogrzebanie bowiem pociąga za sobą exhumowanie połączone z niepotrzebną stratą kosztów i czasu, i udaremnia często cel śledztwa.

Lwów dnia 15. Lipca 1870.

Poleca się Wielebnemu Duchowieństwu parafialnemu to rozporządzenie do zachowania.

W Tarnowie dnia 12. Września 1870.

L. 2848.

Obwieszczenie

o wymiarze należytości ekwiwalentowéj.

L. 39.672. ex 1870.

Wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu rozporządziło w reskrypcie z dnia 18. Maja 1870. r. (Dz. ust. Państwa Nr. 76.), aby dla wymiaru należytości ekwiwalentowéj od ruchomego, i nieruchomego majątku za trzecie decennium (1. Stycznia 1871. do końca Grudnia 1880.) według przepisów ustawy z dnia 9. Lutego 1850., najwyższego postanowienia z dnia 1. Maja 1850. (Dz. ust. Państwa nr. 181.), oraz ustawy z dnia 13. Grudnia 1862. (Dz. ust. Państwa nr. 89.) i z dnia 29. Lutego 1864. (Dz. ust. Państwa nr. 20.) ci, którzy do opłaty téj należytości obowiązani są, najdaléj do dnia 15. Lutego 1871. wnieśli fasye do tych c. k. powiatowych Dyrekcyi skarbowych, do których według miejsca swego zamieszkania przynależą.

Rozporządzenie to dotyczy majątku według ustawy z dnia 13. Grudnia 1862. r., poz. tar. 106. *B. e)*, należytości ekwiwalentowéj w oznaczonéj tam mierze ulegającego, który należy fundacyom, beneficyom, kościołom, gminom duchownym i świeckim, stowarzyszeniom, zakładom, zgromadzeniom, towarzystwom, przedsiębiorstwom akcyjnym i innym spółkom zarobkowym.

W jaki sposób co do formy i treści pomienione fasye sporządzić należy, dokładnie oznaczają postanowienia powołanego reskryptu ministeryalnego z d. 11. Maja 1870. (Dz. ust. Państwa nr. 76.); aby ułatwić tychże fasyj sporządzenie, dano drukować przepisane na takowe formularze *A. B.* i *C.*, a druków tych można dostać w każdym Urzędzie podatkowym za wyrażoną na każdém arkuszu cenę własnego kosztu.

Na pomieniony obowiązek do wniesienia w należytym czasie fasyj dla wymiaru należytości ekwiwalentowéj zwraca się niniejszém uwagę wszystkich, których to dotyczy, z tém dołożeniem, że według §. 21. powołanego reskryptu ministeryalnego zaniedbanie wniesienia fasyi sprawia ten szkodliwy skutek, iż płacićby musiano podwójną należytość przez wszystkie dziesięć lat, za które wymierzyć się ma należytość ekwiwalentowa, oraz że zatajenie lub nieprawdziwe podanie fasyonować się mających przedmiotów podlega na mocy §. 84. l. 3. ustawy z dnia 9. Lutego 1850. postępowaniu według ustawy karnéj o przekroczeniach dochodów skarbowych.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbowa.

Lwów, dnia 7. Września 1870.

Wielebnemu Duchowieństwu do wiadomości.

W Tarnowie dnia 19. Września 1870.

L. 2908.

Rozporządzenie

względem wyciągów z metryk o śmierci osób do wojska przynależnych.

L. 33377.

Dla ułatwienia czynności przygotowawczych do poboru wojskowego wydał Jego Ekscelencya Pan Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem wyznań i oświaty tudzież z c. k. Ministerstwem obrony krajowéj wys. reskryptem z dnia 27. Lipca 1870. L. 10148. następujące rozporządzenie:

Prowadzący księgi metrykalne będą na przyszłość obowiązani, zapisując do ksiąg zmarłych osoby, które nie są w księgach urodzonych téjże gminy wciągnięte, a przed 23 rokiem życia swego zmarłe mając przynależność do pewnéj gminy królestwa lub kraju reprezentowanego w Radzie Państwa — odnośny wyciąg z ksiąg zmarłych przesłać prowadzącemu księgi metrykalne w miejscu urodzenia zmarłéj osoby bezpośrednio, jeżeli zaś to miejsce urodzenia w innym kraju koronnym leży lub jeżeli zmarły do innego wyznania należy za pośrednictwem politycznéj władzy krajowéj.

Prowadzący księgi metrykalne w miejscu urodzenia zmarłego powinni zaś w rubryce „uwagi“ uwidocznić dzień i miejsce śmierci zmarłéj osoby, i odwołać się na odnośny wyciąg metrykalny, któren w aktach metrykalnych przechować należy.

Gdyby miejsce urodzenia zmarłego w innéj drodze nie mogło być sprawdzoném, prowadzący księgi metrykalne w miejscu śmierci zawezwać mogą pomocy władz politycznych.

Lwów dnia 12. Września 1870.

Do wiadomości i odpowiedniego użytku.

W Tarnowie dnia 24. Września 1870.

L. 2118.

Dodatek do ustawy wojskowéj z dnia 5. Grudnia 1868 roku.

(Dalszy ciąg do kurendy XIV.)

Część IV.

O ochotnikach.

§. 113.

O dobrowolnem wstąpieniu do wojska w ogóle.

1. Każdy krajowiec, który odpowiada wymaganiom prawnym, może podług własnego wyboru jako ochotnik wstąpić na oznaczony §. 4. ustawy wojskowéj czas służby

w linii, rezerwie i landwerze, a względnie tylko na czas służby w linii i rezerwie saméj do któregokolwiek z oddziałów lub zakładów stałéj armii, lub marynarki wojennéj, uprawnionych do przyjmowania ochotników.

2. Jako krajowiec ma być w tym względzie uważanym każdy, kto jest przynależnym do jednego z obudwu państw Monarchii.

Wybór oddziału lub zakładu nie zawisł bynajmniéj od przynależności ochotnika tj. ochotnik przynależny do jednego państwa, może wstąpić także do oddziału lub zakładu, który uzupełnia się wyłącznie z obrębu drugiego Państwa Monarchii. *)

§. 114.

Dowody potrzebne dla ochotnika.

Kto chce wstąpić dobrowolnie do stałéj armii (marynarki wojennéj), ma przedłożyć w tym celu wydany przez przynależną władzę powiatową podług wzoru XXIXgo certyfikat wstąpienia, a oraz jeźli jest małoletnim, legalizowane pismienne przyzwolenie ojca lub opiekuna, jeźli zaś służył już w stałéj armii, marynarce wojennéj lub landwerze, także dokument uwolnienia.

Jeźli ochotnik zostanie asenterowanym, będą te dowody przechowywane w aktach dotyczącego oddziału lub zakładu.

§. 115.

Zgłaszanie się ochotników u upoważnionego do przyjmowania oddziału lub zakładu.

1. Pragnący wstąpić ochotnik powinien, przy złożeniu potrzebnych podług poprzedniego paragrafu dowodów, zgłosić się wprost u wybranego, do przyjmowania ochotników upoważnionego oddziału lub zakładu.

2. Do przyjmowania ochotników są upoważnione:
pułki piechoty liniowéj,
noszący najwyższe Imię pułk strzelców tyrolskich,
bataliony strzelców polowych,
pułki konnicy,
pułki artyleryi,

---

*) To postanowienie nie rozciąga się na dobrowolne wstąpienie do landwery, które należy w ogóle do zakresu władz landwerskich.

bataliony artyleryi fortecznéj,
pułki inżynieryi,
pułk pionierów,
oddział sanitarny i
marynarka wojenna.

W czasie wojny mogą być do ruchomych oddziałów i zakładów tylko ci ochotnicy przyjmowani, którzy posiadają takie przygotowawcze wykształcenie wojskowe, iż mogą być niezwłocznie użyci w polu.

Orzekać o przyjęciu mają prawo komendy pułkowe i rezerwowe, tudzież komendy samoistnych batalionów, a nakoniec marynarka wojenna.

3. Wymienione pod 2. komendy nie są upoważnione do przyjmowania ochotników, jeźli potrzebne podług §. 114. dowody nie są w zupełności złożone, albo jeźli w czasie zgłoszenia się ochotnika nie ma ubytku w przepisanym stanie prezencyjnym, a ochotnik pragnie być natychmiast do niego przyjętym.

4. Takim ochotnikom, którzy służyli już w stałéj armii (marynarce wojennéj) lub w landwerze może być zgodnie z postanowioną w §. 154. zasadą odmówionem przyjęcie, jeźli zasiągnięte dokumenta moralności nie świadczą w sposób zadawalniający o przebytym czasie ich służby wojskowéj.

5. Jeźli ochotnik nie zostanie przyjętym dlatego, iż uznano go niezdatnym albo do właściwéj służby wojskowéj w ogóle, albo też dla obranego oddziału lub zakładu nie potrzeba mu wydawać na to pismiennego poświadczenia.

6. Asenterowanie ochotników uskutecznia bez pośrednictwa władzy politycznéj dotyczący oddział lub zakład, trzymając się przytem postanowień, obowiązujących co do lekarskiego badania i ocenienia fizycznéj i umysłowéj zdatności do właściwéj służby wojskowéj.

§. 117.

Wcielanie kadetów do stałéj armii i do marynarki wojennéj.

1. Do przyjmowania wstępujących bezpośrednio ze stanu cywilnego do stałéj armii krajowców jako kadetów są upoważnione:

pułki piechoty liniowéj,
noszący najwyższe Imię pułk strzelców tyrolskich,
bataliony strzelców polowych,
oddział sanitarny,
pułki konnicy,

artylerya polowa i forteczna,
pułki inżynieryi,
pułk pionierów,
korpus pociągów wojskowych i
pułk piechoty okrętowéj.

4. O przypuszczenie do examinu kadeckiego może ubiegać się każdy dobrze wychowany i wykształcony krajowiec, który odpowiada warunkom dobrowolnego wstąpienia do stałéj armii (marynarki wojennéj), i może się wykazać nieposzlakowaném dotąd prowadzeniem się.

3. Aspiranci na kadetów mają po zasięgnięciu i przy wykazaniu przyzwolenia komendanta oddziału, do którego pragną być wcieleni, prosić o przypuszczenie do examinu u któréjkolwiek dywizyjnéj komendy wojskowéj podług upodobania. Tylko ci, którzy starają się o przyjęcie do oddziałów artyleryi, inżynieryi lub pionierów, tudzież do korpusu pociągów wojskowych, muszą po zasięgnięciu przyzwolenia dotyczących komendantów wojskowych i z przedłożeniem tegoż, wnieść prośbę o dozwolenie przyjęcia do państwowego Ministerstwa Wojny, które zastrzegło sobie postanowienie co do przedsiębrania examinu.

4. Do podania o przyjęcie mają być nadto załączone:

a) certyfikat wstąpienia (§. 114.);

b) wydane od politycznéj lub policyjnéj władzy w miejscu pobytu aspiranta świadectwo jego nieposzlakowanéj przeszłości;

c) świadectwa szkolne, i

d) jeźli aspirant jest małoletnim, legalizowane pismienne przyzwolenie ojca lub opiekuna.

Rozdział XVI.

O ochotnikach jednorocznych.

§. 120.

W ogólności.

1. Celem instytucyi jednorocznych ochotników jest, przyspasabiać z najwykształceńszych warstw tych poborowych, którzy nie obierają sobie stanu wojskowego jako powołanie na całe życie, szybko zdatnych oficerów i podoficerów rezerwowych, lekarzów i urzędników rezerwowych dla pokrycia zwyżkowéj potrzeby w czasie wojny, oszczędzając jednak przytem ile możności interesa polityczno — ekonomiczne.

2. Uwzględnienia co do jednorocznéj służby ochotniczéj ma prawo żądać każdy krajowiec (§. 113., 2., ustęp 1.), który odpowiada warunkom przedwstępnym, postawionym ustawą wojskową i w niniejszéj instrukcyi.

3. Służba ochotnicza nastręcza, oprócz korzyści przeniesienia do rezerwy po odbyciu jednoroczpéj czynnéj służby, także możność do wyboru służby, oddziału wojska, załogi i roku do odbycia służby prezencyjnéj.

4. Tę odbywać można albo własnym kosztem, przyczem dotyczący ochotnicy muszą w ciągu swojéj służby własnym kosztem ubierać się, uzbrajać i zaopatrywać, a przy konnicy także sprawić sobie konia i żywić go, albo téż bywają te koszta pod pewnemi warunkami pokrywane ze wspólnego budżetu wojennego.

§. 121.

Wybór służby, oddziału wojska, załogi i czasu służby prezencyjnej.

1. Aspirantom do jednorocznéj służby ochotniczéj, bez różnicy, czy na koszt własny, czy też wspólnego budżetu wojennego, wolno podług własnego wyboru i uzdolnienią uczynić zadość swéj służbie prezencyjnéj, albo

a) wstanie zbrojnym, albo też w charakterze

b) lekarza,

c) praktykanta weterynarskiego,

d) farmaceuty.

2. W tym celu mają prawo wybierać aspiranci: pod *a)* oddział wojska, pod *b)* szpital garnizonowy, albo też oddziałowy, pod *c)* pułk konnicy lub artyleryi, albo szwadron pociągów polowych, a pod *d)* wojskowy zakład apteczny.

3. Przyznane jednorocznym ochotnikom w celu dalszych nauk uwzględnienie co do wyboru załogi i czasu służby prezencyjnéj, rozciąga się także na aspirantów, nie oddających się naukom, i ma proszącym o to przyznawane od téj saméj władzy wojskowéj, która udziela pozwolenia na dobrowolne wstąpienie (§. 132.).

§. 122.

Wnoszenie podań o przyjęcie.

1. Podania o przyjęcie *) aspirantów, którzy pragną odbyć służbę w stanie zbrojnym, mają być wnoszone do komendy wybranego i do przyjmowania jednorcznych ocho-

*) Te podania o przyjęcie i ich załączniki są wolne od opłaty należytości.

tników uprawnionego korpusu wojska (§. 132.), podania zaś aspirantów do służby w stanie zbrojnym przy korpusie pociągów wojskowych — do państwowego Ministerstwa Wojny.

2. Kandydaci do zawodu lekarskiego, weterynarze i farmaceuci, którzy chcą uczynić zadość swéj służbie w charakterach oznaczonych w §. 121. pod *b), c) i d)*, mają przedkładać swoje prośby o przyjęcie, wyjąwszy w razie pod 3. oznaczonym, téj jeneralnéj lub wojskowéj Komendzie, w któréj okręgu służbowym przebywa aspirant.

3. Jeźli jednak kandydaci do zawodu lekarskiego i farmaceuci starają się o przyjęcie do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego, natenczas mają przedłożyć prośby swoje państwowemu Ministerstwu Wojny.

4. Prośby o przyjęcie, wniesione po rozpoczęciu czasu służby prezencyjnéj (§. 137.), nie mogą być uwzględnione w razie zamierzonego równoczesnego rozpoczęcia służby.

§. 123.

Dowody uzdolnienia do jednorocznéj służby ochotniczéj.

1. Do próśb o przyjęcie mają być załączone następujące dowody:

a) dowód wieku, potrzebnego podług §. 16. ustawy wojskowéj dla wstąpienia do stałéj armii (marynarki wojennéj);

b) legalizowane piśmienne przyzwolenie ojca lub opiekuna aspiranta na dobrowolne wstąpienie;

c) dowód, że na aspirancie nie cięży zarzut zaniedbania powinności wojskowéj;

d) dowód moralnego, i

e) naukowego uzdolnienia.

2. Dowód pod *a)* stanowi metryka chrztu (urodzenia), może być jednak nie żądanym od uczniów, których wiek w świadectwach szkolnych jest wyrażony.

3. Dowód pod *b)* jest potrzebnym małoletnim, pod *c)* zaś tylko wtedy, jeżli aspirant podług wieku swego był już obowiązanym stawić się do zwykłego poboru wojskowego.

4. Dowód pod *d)* stanowi dla aspirantów do służby na własne koszta: wydane przez polityczną lub policyjną władzę w miejscu pobytu, odnośnie do ustępu 2. §. 20. ustawy wojskowéj, potwierdzenie, że aspirant posiada moralne uzdolnienie do dobrowolnego wstąpienia do stałéj armii (marynarki wojennéj); załączenie tego potwierdzenia ze strony zwyczajnych i publicznych uczniów nie jest potrzebne, jeźli aspirują do służby na własne koszta.

Dla aspirantów na koszta wspólnego budżetu wojennego: świadectwo nienagannego moralnego zachowania się, które wydane ma być dla uczniów od przełożonego dotyczącego

zakładu naukowego, a względnie od dziekana dotyczącego kolegium profesorów, dla wszystkich zaś innych aspirantów od politycznéj lub policyjnéj władzy miejsca ich pobytu.

5. Dowód pod 1. *c*), a względnie 3. ma być złożony zapomocą wydanego od przynależnéj co do poboru władzy powiatowéj podług §. 114. certyfikatu wstąpienia, który także w takim razie ma być przedłożony, jeźli dobrowolne wstąpienie zamierzone jest przed zwyczajnym poborem wojskowym w tym roku kalendarzowym, w którym poborowy obowiązany jest stawić się po raz pierwszy do poboru.

Co do terminu ważności takiego certyfikatu, obowiązują postanowienia zawarte w §. 114., 4.

6. Jeźli certyfikat wstąpienia zostanie przedłożony, może z powodu, iż takowy zawiéra także potwierdzenie wieku, potrzebnego do dobrowolnego wstąpienia, odpaść dowód pod 1. *a*), a względnie pod 2., a u aspirantów do służby na własne koszta nadto jeszcze dowód moralnego uzdolnienia pod 1. d), a względnie pod 4.

§. 124.

Dowód naukowego uzdolnienia.

1. Dowód naukowego uzdolnienia (§. 123.) stanowią:

A. dla aspirantów do służby o własnych kosztach:

a) świadectwa szkolne z ukończonego ostatniego roku wyższego gimnazyum lub wyższych szkół realnych, albo też stojącego z temiż na rowni zakładu naukowego (§. 126.), jeźli wykazują przynajmniéj pierwszą dobrą klasę postępu, albo

b) wydane od komisyj examinacyjnych (§. 131.) świadectwa uzdolnienia;

B. dla aspirantów do służby na koszta wspólnego budżetu wojennego:

a) wymienione w poprzednim ustępie *A.* pod *a*) świadectwa, jeźli wykazują ogólną klasę celującą, lub gdzie nie dają takiéj ogólnéj klasy, w głównych przedmiotach stopień celujący postępu, w którymto razie ma być także przedłożone potwierdzenie zakładu naukowego, że przedmioty, z których aspirant otrzymał stopień celujący, są głównemi przedmiotami tegoż roku, albo

b) świadectwo dojrzałości, albo

c) świadectwo złożonego z rezultatem uzdolnienia examinu ogólnego;

C. dla kandydatów do zawodu lekarskiego:

a) urzędowe potwierdzenie dziekana dotyczącego kolegium profesorów, że aspirant jest zapisany jako zwyczajny słuchacz, na który rok i na które kolegia, i że istotnie na takowe uczęszcza, albo

(*b* dyplom doktorski;

D. dla weterynarzów:

a) urzędowe potwierdzenie dyrektora dotyczącego zakładu naukowego, że aspirant zapisany jest jako zwyczajny słuchacz, na który rok i na które kolegia, i że istotnie na takowe uczęszcza, albo

b) dyplom weterynarski;

E. dla farmaceutów.

a) urzędowe potwierdzenie dotyczącego dziekana, że aspirant, chociaż nadzwyczajny słuchacz na uniwersytecie, zapisany jest przecież jako zwyczajny słuchacz farmaceutyki, i na który rok, jakotéż że uczęszcza istotnie na dotyczące kolegia, albo

b) dyplom magistra farmaceutyki lub doktora chemii,

2. Wymienione pod *D. a)* i *E. a)* dowody stanowią oraz podstawę do ocenienia, czy aspirant pod względem naukowego uzdolnienia swego nadaje się do służby na koszta wspólnego budżetu wojennego lub nie; w téj mierze należy kłaść te dyplomy, wymienione pod *D. b)* i *E. b)*, na równi z świadectwami dojrzałości, jeżeli aspirant odbywa służbę jako praktykant weterynarski lub farmaceuta.

3. Dla nieznajomości języka niemieckiego nie może być nikt wykluczanym od jednorocznéj służby ochotniczéj.

§. 125.

Warunkowe zapewnienie korzyści połączonych z jednoroczną służbą ochotniczą aspirantom przed ukończeniem przepisanych do tego nauk.

1. Uczniowie z ostatnich dwóch lat wyższego gimnazyum lub wyższéj szkoły realnéj, albo też stojącego z temiż na równi zakładu naukowego, mogą być przyjęci z zastrzeżeniem orzeczenia co do korzyści, połączonych z jednoroczną służbą ochotniczą jeźli opóźnienie ich studyów w którym z wyżwymienionych zakładów naukowych nie nastąpiło z ich własnéj winy, i jeźli to udowodnią swojemi szkolnemi lub innemi świadectwami, usprawiedliwiającemi zaszłą może przerwę; wszelako mają być puszczeni na urlop aż do nabycia naukowego uzdolnienia do jednorocznéj służby ochotniczéj.

2. Jeźli jednak tacy ochotnicy porzucą nauki w oznaczonych zakładach naukowych przed ich ukończeniem, natenczas mają być natychmiast pociągnięci do trzyletniéj służby w linii.

3. Świadectwa szkolne z ostatniego ukończonego półrocza, a tam, gdzie nie odbywają się examina półroczne, z ostatniego ukończenia roku, mają być uważane jako dowody naukowego uzdolnienia w celu dobrowolnego wstąpienia, jeźli te świadectwa wykazują przynajmniéj pierwszą (dobrą) klasę postępu.

4. Bezpośrednio po ukończeniu swych nauk na wyższem gimnazyum lub wyższéj szkole realnéj, albo téż w stojących z temiż na równi zakładach naukowych obowiązani są tacy ochotnicy przedłożyć odnośne dowody powołanéj do ostatecznego rozstrzygnięcia komendzie tego oddziału wojska, który udzielił pozwolenia przyjęcia, przyczem ma być oraz wniesioną prożba o dalsze odłożenie służby prezencyjnéj (§. 138.) jeźli ochotnik tego sobie życzy.

Te dowody mają służyć także za podstawę do ocenienia, czy aspirant pod względem swojego uzdolnienia naukowego nadaje się do służby na koszta wspólnego budżetu wojennego, lub nie.

§. 126.

Zakłady naukowe, stojące na równi z wyższemi gimnazyami i wyższemi szkołami realnemi pod względem dowodów naukowego uzdolnienia.

Pod względem dowodów naukowego uzdolnienia aspirantów do jednorocznéj służby ochotniczéj mają być następujące krajowe żakłady naukowe uważane jako równe wyższym gimnazyom lub wyższym szkołom realnym:

a) c. k. akademia sztuk pięknych w Wiedniu, któréj wychowańcy, jeźli po ukończeniu niższego gimnazyum lub niższéj szkoły realnéj wstąpili do akademii, mogą być po ukończeniu trzechlecia przypuszczeni do jednorocznéj służby ochotniczéj pod warunkiem, jeźli w ciągu wspomnionego peryodu nauk uczęszczali na teoretyczne wykłady przedmiotów, przepisanych statutami akademii, i mogą wykazać się z tego wydanem od akademii świadectwem;

b) utrzymywana przez towarzystwo patryotycznych miłośników sztuki akademia sztuk pięknych w Pradze, szkoła sztuk pięknych przy c. k. instytucie technicznym w Krakowie, i wyższa szkoła rękodzielnicza w Wiedniu;

c) królewsko-węgierska akademia górnicza i leśnicza w Szemnic, c. k. akademie górnicze w Leoben i Przybramie, szkoła gospodarstwa wiejskiego i leśnego w Krzyżu (Kreutz) w Kroacyi, c. k. akademia leśnicza w Maria-Brunn, agronomiczne zakłady naukowe w Węgierskim Altenburgu, Debreczynie, Keszthely, Tetschen-Liebwerd, Taborze i Dublanach; kurs praktykantów niższo austryackiéj krajowéj szkoły rolnictwa w Grossau, leśnicze zakłady naukowe w Weisswasser i Eulenbergu (dawniejsza szkoła leśnictwa w Aussee w Morawii); c. k. akademia handlowa w Tryeście, tudzież akademie handlowe: w Wiedniu, Peszcie i Pradze, i akademia dla handlu i przemysłu w Gracu, w reszcie

d) wojskowy zakład weterynarski w Wiedniu, o ile tenże jest cywilnym zakładem naukowym, i zakład weterynarski w Peszcie.

§. 127.

Wykazanie naukowego uzdolnienia świadectwami zagranicznych zakładów naukowych.

Jeźli dowód naukowego uzdolnienia mają stanowić świadectwa zagranicznego zakładu naukowego, względem którego nie powzięła jeszcze władza Ministerstwa żadnego postanowienia co do jego zrównania z wyższemi gimnazyami i wyższemi szkołami realnemi Państwa, to należy takie świadectwa przedłożyć państwowemu Ministerstwu Wojny, które, w porozumieniu z dotyczącém Ministerstwem krajowém, orzeka o przypuszczeniu takich świadectw jako dowodu uzdolnienia.

Do takich podań ma być nadto dołączonym ostatni program lub statut tego zagranicznego zakładu naukowego, w którym aspiranci ostatecznie się uczyli, i którego świadectwa przedkładają.

§. 128.

Dowód ubóstwa.

Aspiranci do służby na koszta wspólnego budżetu wojennego mają przedłożyć świadectwo ubóstwa, wydane na podstawie przedsiębranych badań od przynależnéj gminy, a potwierdzonych od władzy powiatowéj.

§. 129.

Organizacya komisyi examinacyjnéj.

1. W braku wymienionych w §. 124. *A. a)* świadectw szkolnych, należy zastąpić potrzebny dowód wyższego wykształcenia złożeniem osobnego examinu i przedłożeniem wydanego zeń świadectwa uzdolnienia (§. 124. *A. b)*).

2. Do przedsiębrania tych examinów będzie przy każdéj dywizyjnéj komendzie wojska w miejscu jéj dyslokacyi wysadzoną komisya examinacyjna na czas stósonków normalnych.

Ta komisya składa się:

a) z szefa sztabu jeneralnego dotyczącéj dywizyi wojska jako przewodniczącego;

b) z dwóch profesorów wyższego gimnazyum lub wyższéj szkoły realnéj, i

c) z dwóch oficerów, którzy są oraz nauczycielami w dotyczącéj dywizyjnéj szkole wojskowéj.

Wspomnionych pod *b)* członków naznacza dyrektór wyznaczonego przez polityczny Rząd krajowy zakładu naukowego.

Wszyscy członkowie mają prawo głosowania.

Na sekretarza ma być przydzielany niższy oficer z oddziału wojska.

3. Examina odbywają się zwykle w ostatni czwartek każdego miesiąca.

4. Prośby *) lub zgłoszenia się o przypuszczenie do tego examinu mają być wczas przedkładane, a względnie ustnie wnoszone u dywizyjnéj Komendy wojska, przed któréj komisyą chce aspirant poddać się examinowi, a to z równoczesném przedłożeniem potwierdzonego przez polityczną lub policyjną władzę w miejscu pobytu świadectwa tożsamości osoby, które ma zawiérać jéj napisanie i własnoręczny podpis aspiranta.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

10. Junii 1870.		N. 1774.	R. Mathaeus **Grzonka** Administrator in Zabierzów, institutus pro beneficio in Ocieka.
	dtto	dtto	R. Mathias **Figwer** Administrator in Ocieka, applicatus qua Coop. ad Zawada.
	dtto	N. 1774.	R. Josephus **Jaromin** Coop. in Chełm, constitutus Administr. in Zabierzów.
15.	dtto	N. 1734.	R. Joannes **Bartoszek** Coop. in Szaflary, applicatus qua Coop. expos. ad Ostrowsko.
17.	dtto	N. 1828.	R. Franciscus **Wolf** Coop. in Podgórze, institutus pro beneficio in Zaborów.
	dtto	dtto	R. Andreas **Buś** Admin. in Zaborów, applicatus qua Coop. ad Andrychów.
	dtto	N. 1829.	R. Stanislaus **Chodacki** Coop. in Porąbka, institutus pro beneficio in Gosprzydowa.

*) Takie podania wraz z ich załącznikami są wolne od opłaty należytości.

17. Junii 1870. N. 1828. R. Antonius **Piątkowski** Coop. in Andrychów, translatus in eadem qualitate ad Podgórze.

21. dtto N. 1882. A. R. Romanus **Wiesiołowski** Parochus in Graboszyce, pensione provisus.

25. dtto N. 1935. R. Joannes **Komperda** Coop. in Lipowa, translatus in eadem qualitate ad Wieprz.

27. dtto N. 1936. R. Ladislaus **Majka** Coop. in Wieliczka, translatus in eadem qualitate ad Andrychów.

28. dtto N. 1946. R. Adalbertus **Planeta** Coop. in Mikluszowice, transl. in eadem qualitate ad Łapczyca.

6. Julii 1870. N. 2000. R. Adalbertus **Roszek** Coop. in Bochnia, institutus pro beneficio in Poronin.

dtto dtto R. Josephus **Ociepka** Administrator in Poronin, applicatus qua Coop. ad Czarnydunajec.

7. dtto N. 2009. R. Jacobus **Przybyś** Coop. expos. in Szczawnica, institutus qua Capellanus localis ibidem.

10. dtto N. 2011. R. Andreas **Buś** Coop. ad Andrychów applicatus, constitutus Administrator in Graboszyce.

14. dtto N. 2074. R. Michaël **Harbut** Coop. in Muszyna, translatus in eadem qualitate ad Szaflary.

1. Augusti 1870. N. 2292. R. Petrus **Grembosz** Coop. in Maków, translatus in eadem qualitate ad Bochnia.

5. dtto N. 2313. R. Joannes **Biela** Coop. in Zawoja, institutus pro beneficio in Czarnypotok.

11. dtto N. 2391. R. Joannes **Zychowicz** Coop. in Mielec, constitutus Administrator in Vet. Wiśnicz.

17. dtto N. 2466. R. Ignatius **Bucki,** Coop. in Wadowice górne ad tempus pane deficientium provisus.

21. Septembris 1870. N. 2864. A. R. Vincentius **Grodzicki** Administrator in Kruźlowa, institutus pro beneficio ibidem.

22. Augusti 1870. N. 2528. R. Franciscus **Szczudło** (junior) Coop. Vet. Sandeciae, transl. in eadem qualitate ad Wadowice (civit.)

dtto dtto R. Paulus **Jende** Coop. in Dembica, applicatus qua talis ad Radomyśl

dtto dtto R. Josephus **Kosiński** Coop. in Wadowice, (urbe) applicatus qua talis ad Mszana.

dtto dtto R. Alexius **Gajdecki** Coop. in Mszana, translatus in eadem qualitate ad Łętownia.

dtto dtto R. Joannes **Suwada** Coop. in Lisiagóra, applicatus qua talis ad Chełm.

22. Augusti 1870. N. 2528. R. Franciscus **Klimkowicz** Coop. in Sułkowice, translatus qua Coop. expos. in Harbutowice.

dtto dtto R. Joannes **Budzyk** Coop. expos. in Harbutowice, applicatus qua Coop. ad Lisiagóra.

dtto dtto R. Adalbertus **Planeta** Coop. in Łapczyca, translatus in eadem qualitate ad Mikluszowice.

22. Septembris 1870. N. 2865. R. Josephus **Opydowicz** Coop. expos. in Wysoka, constitutus Administrator in Lencze.

25. dtto N. 2912. R. Joannes **Zieliński** Coop. in Szczepanów, constitutus Administrator in Gawłuszowice.

Applicatio neoordinatorum Presbyterorum.

qui die 12. Augusti 1870. ad sacrum Presbyteratus Ordinem promoti sub 22. Augusti N. 2528. sequentes stationes qua Cooperatores obtinuerunt:

R. Adalbertus **Bryndza** applicatus qua Cooperator ad Spytkowice ad Zator.		
R. Alexander **Chadalski**	dtto	Trzemeśnia.
R. Antonius **Dubowski**	dtto	Zebrzydowice.
R. Alojsius **Góralik**	dtto	Łapczyca.
R. Alojsius **Guńkiewicz**	dtto	Vet. Sandeciam.
R. Henricus **Hradeczny**	dtto	Sułkowice.
R. Franciscus **Jamiński**	dtto	Cięcina.
R. Joannes **Jaworski**	dtto	Łapanów.
R. Marcellus **Klimkiewicz**	dtto	Tyniec.
R. Ladislaus **Koczoń**	dtto	Maków.
R. Joannes **Leja**	dtto	Zawoja.
R. Franciscus **Leśniak**	dtto	Niepołomice.
R. Ignatius **Maciejowski**	dtto	Muszyna.
R. Thomas **Siemek**	dtto	Porąbka.
R. Ladislaus **Smołucha**	dtto	Myślenice.
R. Laurentius **Solak**	dtto	Szczepanów.

N. 1733. — 1855. — 2112. — 2161. — 2391. — 2912.

Piis ad aram precibus commendantur animae

*) 1. R. Francisci Przeucki Coop. expos. in Ostrowsko, qui aet. a. 65. sac. 38. SS. Sacramentis provisus die 1. Junii 1870. in Domino obdormivit.

2) Rel. Alfonsi Jakiel, Provincialis et Prioris Ordinis PP. Carmelitarum, qui aet. a. 66. sacerd. vero 36. die 4. Junii 1870. Sacramentis morib. provisus in Pilzno pie in Domino obdormivit.

3) Josephi Górski, Theologi 3. anni, qui aet. anno 26. Sacram. morib. provisus die 10. Julii 1870. in Zbyszyce in Domino obdormivit.

4) Josephi Surzyn, Theologi I. anni, aet. a. 24. Sacram. morib. provisi die 14. Julii 1870. in loco natali Żarnówka ad Maków demortui.

*) 5) A. R. Vincentii Świetliński, parochi in Vet. Wiśnicz, qui aet. a. 66. sac. 42. Sacram morib. prov. die 10. Augusti 1870. pie in Dom. obdormivit.

6. Rel. Bartholomaei Szuber Ord. PP. Bernardinorum, qui aet. a. 32. sac. 1. Sacr. morib. provisus die 19. Augusti 1870. in Calvaria pie in Domino obdormivit.

*) 7) A. R. Josephi Szklarski, parochi in Gawłuszowice, qui aet. a. 47. sac. 21. die 20. Septembris 1870. Viennae obiit.

8) Rel. Josephae Gertrudis de Rzuchowska, Ord. S. Bened. aet. an. 77. Sacram. morib. prov. in Staniątki pie in Domino defunctae.

---

*) Commemoratur, pro vita temporali a. c. egressis, in Currenda praesenti, asterisco *) notatis, qua consotiationi dioecesanae precum pro felici morte et animae salute consequenda, adscriptis — superviventes consodales, unum sacrificium Missae pro singulo, persolvere obligari.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 1. Octobr. 1870.

Cyprianus Netuschill,
Cancellarius.

JOSEPHUS ALOJSIUS,
Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae, 1870. Typis A. Rusinowski, Typographi Episcopalis. Impensis Consistorii.